

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ تنگ‌نیزد باشم از یاد تو والصّید

متن وصیت نامه شهید فرامرز بخشه پور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الذین آمنوا یقاتلون فی سبیل الله و الذین کفروا یقاتلون فی سبیل الطاغوت فقاتلوا اولیاء الشیطان ان کید الشیطان

کان ضعیفا. نساء. آیه ۷۵

آنان که ایمان آوردند در راه خدا کارزار می کنند و آنان که کفر ورزیدند در راه طاغوت نبرد می کنند. پس شما مؤمنان با دوستان شیطان بجنگید که مکر و سیاست شیطان بسیار سست و ضعیف است. مادر، اکنون که وصیت نامه ام را برایت می خوانند، من در بین شما نیستم و شما نمی دانید که در کجایم. دیگر منتظر آن نیستید که برگردم یا برایتان بنویسم. می دانم که ناراحتی، اما آیه ای که در اول وصیت نامه ام نوشتم، تسلای بخش تو خواهد بود. چون تو بارها به من گفته که همیشه قرآن همراهت باشد و اکنون قرآن هم به من دستور داد برو، من اطاعت کردم. مادر از اینکه من از میان شما رفتم ناراحت نباش چون من امانت بودم از خدا که متعال نزد شما و چه جای ناراحتی است که امانت را به صاحبش برگرداند. اما مادرم، روزی که خداوند مرا به شما داد پاک و معصوم بودم ولی شما مرا در حالی که خدا تحویل دادید که غرق در گناه بودم و خجل و شرمسار در نزد معبودم. پس، از شما می خواهم که برایم دعا کنید که خداوند گناهم را ببخشد. پدر، مادر، خواهران و برادران، شما ای اقوام و خویشان من! مبادا در سوگ من گریه کنید! چون گریه شما باعث خوشحالی دشمن می شود. البته می دانم شما نمی توانید خودتان را کنترل کنید، اما هر چه خواستید گریه کنید، به یاد امام حسین (ع) و مظلومیت او و به یاد کربلا که او گریه کنید. چون در آن روز نگذاشتند کسی بر

حسین (ع) گریه کند. من دو وصیت به شما دارم اول اینکه: اولاً، براه سلامتے و طول عمر امام دعا کنید و از او امر وک که از قرآن و احادیث سز چشمه مے گیرد، اطاعت کنید و هیچوقت اجازه ندهید کسی سخنے بگوید که باعث تضعیف روحانیت بشود. دوم اینکه: مرا در کنار قبر علی رضا دهقانی، آن عارف تفنگک به دوش دفن کنید، تا شاید از برکت پاکے او قدرک عذابیم کاسته شود. بر سنگ قبرم اسم مرا ننویسید و به جاک آن حدیث امام حسین (ع) را که معلم ام به من آموخته، بدهید بنویسند:

(ان کان دین محمد لم یستقم الا بقتلے فیا سیوف خذینے)

اگر دین محمد (ص) تداوم نمے یابد مگر با کشته شدن من، پس اک شمشیرها مرا در برگیرید.

من هم به پیروک از او فریاد مے زنم؛ اگر انقلاب اسلامی و جمهورک اسلامی تداوم نمے یابد، مگر با کشته شدن من، و اگر فرج مولایم ولے عصر (عج) نزدیک نمے شود مگر با کشته شدن من، اک رگبارها و اک خمپاره ها مرا پاره پاره کنید.

در پایان وصیت نامه فریاد مے زنم که براه همیشه در گوش شما زنگک بزند و هیچ گاه آن را فراموش نکنید و آن این است که:

خدایا خدایا تا انقلاب مهدک خمینے را نگهدار.

والسلام علی عبادالله الصالحین

از همه شما جهت عفو گناهم التماس دعا دارم

خبر لکم
بیت الله